

אבו ולחמן, העולם הזה

קלמנט חסיד:

„פיתרון למשבר התיירות? לנהוג כעץ בסערה!“

הליטכה המרכזית לסטטיסטיקה, כך מורסם השבוע, פירסמה נתונים שעל פיהם נרשמה ירידה של 4% בתיירות במלונות בדרגה של 3-5 כוכבים, ברבע הראשון של 1988, לעומת הרבע האחרון של 1987 - כאשר לא היו עדיין מהומות בשטחים הכבושים.

שאלתי את קלמנט חסיד, מנכ"ל מלון בדרגת חמישה כוכבים, שביית-המלון שבניהולו נחשב כאחד המצליחים בענף בחדשים האחרונים, עד כמה שהוא מודאג. האמת היא שאני הייתי אחרון המודאגים, ולא מפני שאני אופטימי מטבעי: צפיתי משבר בעיקבות המהומות בשטחים, צפיתי שניפגע, אבל...

● **במה שונה ההשפעה של הנעשה כיום בשטחים הכבושים מפיגועים שהתרחשו בארץ?**

יש הבדל גדול! קודם-לכן, נניח שצה"ל פעל באיזה שהוא מקום, והפעולה לא זכתה באהדה רבה בקהילה הבינלאומית - זה לא השפיע בהכרח על התיירות הזורמת ארצה. היה לכך אפקט רגעי בלבד.

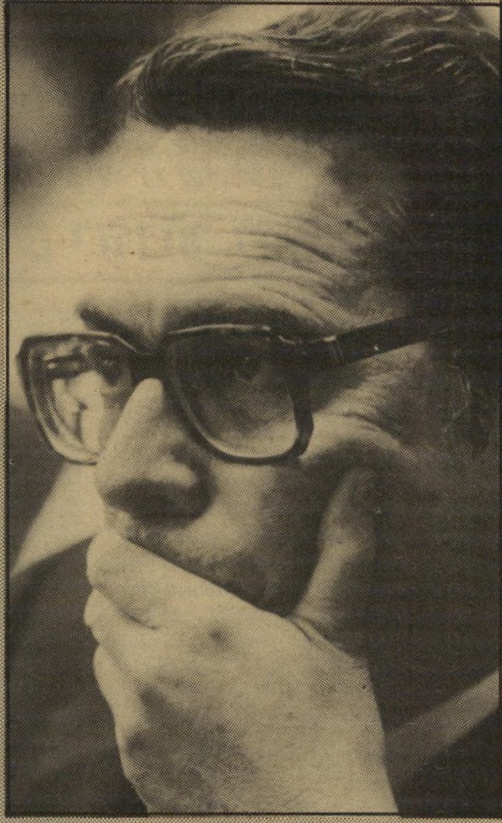
כיום זה שונה. יש לנו עיתונות עולמית בלתי-אווהרת. זהו מצב המתמשך במשך חודשים, ואיני רואה לו פיתרון מסתמן. הוסיפי לכך אידיעה משווע לגבי מה זה מדינת-ישראל, מה גודלה. אנשים, תיירים פוטנציאליים, קוראים בעיתונים שוורקים כאן

תיירות

אנשים, אז הם חושבים שמקבלים אבנים בראש בחיפה, בתל-אביב. הבעיה הגדולה יותר היא שאנחנו עוד לא יודעים לחיות עם המצב החדש הזה. עוד לא נערכנו לקראתו. גם האנשים המביאים לנו תיירים מחו"ל, סוכנייה-הנסיעות, לא יודעים איך להיערך לזה וזאת בעייה.

● **לבעייה הזאת יש פיתרון בלשה?**

פיתרון? קטונתי מלקבוע פתרונות. הפיתרון היחידי הנראה לי הוא לנהוג כמו עץ בסערה - להתכופף ולתת לזעם שיעבור, לא להשתולל, להדק את התגורה, לשמור על פאסון, לא להיבהל ולהוריד את המחירים. זוהי כל התורה. אין נוסחת-פלא. (דפנה ברק)

אמנון גולדנברג:

„הפרשה החדשה של גדות? קישקוש בלבוש!“

חבר-הכנסת ויושב-ראש מועצת-המנהלים של מיפעל-הפיס, וידעון גדות, כך מורסם בשבוע שעבר, מימן את הגנתו המישפטית מכספי מיפעל-הפיס. הדבר אושר בישיבה מיוחדת של הדירקטוריון בחודש ינואר השנה. גדות נשמע מנותש, כאשר שוחחתי עימו על העניין. הוא הסביר לי, בשיחה פרטית ממושכת, עד כמה העיתונאים „לא חשופים“, וסיכם את המצב במילים: „אני כבר אדיש...“.

פניתי למרקליטו, אמנון גולדנברג - מהיכרים שבפרק-ליטים בארץ - ושאלתי אותו לגבי החיבת החוקי של הפרשה.

זה הכל קישקוש בלבוש! אין כאן שום בעייה יש כלל בכל התקשירים, שעל פיו אם עובד נזקק, במיסגרת עבודתו, להגנה, והוא לא אשם - אם הוא אשם, זה סיפור לגמרי אחר - אז הוא זכאי למימון ההגנה המישפטית. מכיוון שגידעון נחקר כיושב-ראש מועצת-המנהלים של מיפעל-הפיס - האשימו אותו במתן עדיפות לטרשי רונל, שבהם היה למיקי אלביץ חלק - המליץ היועץ המישפטי של מיפעל-הפיס, עורך-דין בשם תגן שפילמן,

פרשות

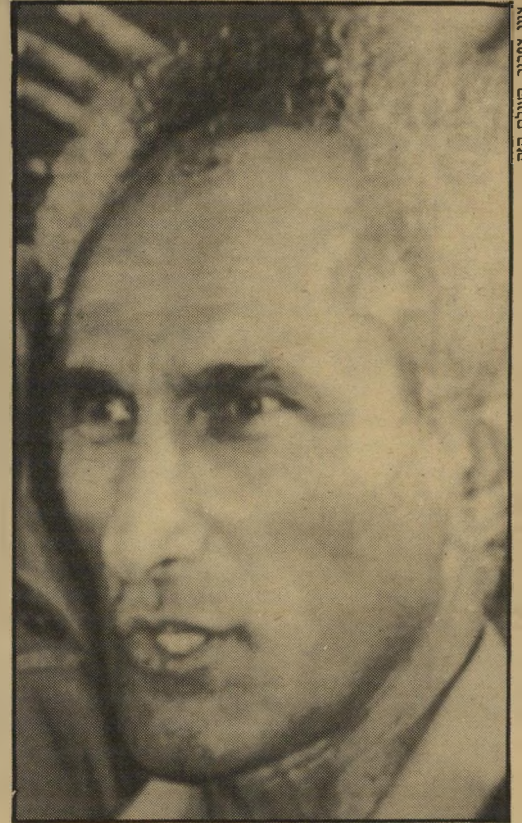
לממן את הגנתו.

● **האם זה לא הפרע לך, לקבל שכר-שירותה ממכספי מיפעל-הפיס?**

למה? להיפך! זה מאוד חוקי! אני חושב שזה לא היה חוקי אילו גידעון היה צריך לשלם את ההגנה מכיסו הפרטי. אני לא הוציא לנשכב כסמות, אבל יש הרבה מאוד אנשי-ציבור המממנים את הגנתם מכספי-הציבור. זוהי התחסדות לטעון אחרת!

● **האם ידעת מהיבן ממומן שכר-השירותה שלך?**

אם ידעתי? אמר לך את האמת: אני צריך לתחקר אחרת, כדי לדעיי, לא אתפלא אם ידעתי. (דפנה ברק)

ציון צפירי, העולם הזה

ברוך לוי:

„תגובת המישפחה? זה מאוד לא סימפטי!“

ברוך לוי, „האח של“ הרמטכ"ל-לשעבר משה לוי, הוצרך לפרוש מתפקידו כראש המישמר האזרחי בעטיין של האשמות נגדו, בנין איסורים. את הפרשה ליוותה אז רכילות עסיסית ביותר - על לוי ועל „אשה ידועה“.

בשבוע שעבר, אחרי ש„העולם הזה“ קרא לאשה בשמה - אופירה נבון - ופירט את העובדות, שאלתי את לוי איך זה לעמוד במרכזה של סנסציה.

לוי, ששוחח איתי כמה פעמים מאז שהועף לכותרות בגלל אותה פרשה, נשמע המום, אבל דיבר בכנות:

אני עוד לא יודע איך הפירסום הזה יספיע. אני מנהל משאך ומתן על תפקיד מסויים. אני עוד עלול לקבל שיחת-טלפון שבה יאמרו לי: „חשכנו על זה פעם נוספת ו...“ לועסים את הרכילות הזאת, ולועסים את זה.

פרשות

● **מכיוון שאינך בתפקיד בימים אלה, אתה נמצא בוודאי הרבה בבית. איך הגיבו שם?**

זה לא סימפטי. נכון שהרכילות אינה חרשה, וכבר נרמז ונכתב, אבל בכל זאת, דבר כזה זה מאוד לא סימפטי.

● **לא קיבלת גם תגובות מסתיעות? אפילו משעי-שעות?**

אני עוד לא יודע. רבים יקראו את השבועון בוודאי בסוף-השבוע (השיחה התקיימה ביום החמישי בבוקר). או בוודאי יהיה שמת. רואים שזה חיסול-השבונות. אין לי מושג מה ברעם (רן ברעם, סגנו-לשעבר) עושה כיום, אבל ברור שהוא החליט ללעוס את הפרשה וזהו. נראה איך זה יספיע. (דפנה ברק)